

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ของของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอนตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพบิดา มารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 2 ผลรูปแบบการเรียนรู้รายข้อ จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 รูปแบบ โดยแบบอิสระ (Independent) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant) แบบร่วมมือ (Collaborative) แบบพึ่งพา (Dependent) แบบแข่งขัน (Competitive) และแบบมีส่วนร่วม (Participant)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม สาขาวิชา กับรูปแบบการเรียนรู้ 6 รูปแบบ ตามแนวคิดของ Anthony F. Grasha and Sheryl Reichman

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพบิดา มารดา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ (N=610)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	169	27.70
หญิง	441	72.30
รวม	610	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.30 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 27.70

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	41	6.72
การประถมศึกษา	85	13.93
เกษตรศาสตร์	24	3.93
คณิตศาสตร์	33	5.41
คอมพิวเตอร์ศึกษา	27	4.43
เคมี	22	3.61
ภาษาจีน	35	5.74
ชีววิทยา	34	5.57
ดนตรีศึกษา	23	3.77
ภาษาไทย	37	6.07
นาฏศิลป์	26	4.26
พลศึกษา	17	2.79
ฟิสิกส์	32	5.25
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	30	4.92
ศิลปศึกษา	39	6.39
สังคมศึกษา	59	9.67
ภาษาอังกฤษ	35	5.74
อุตสาหกรรมศิลป์	11	1.80
รวม	610	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในสาขาวิชาการประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.93 รองลงมาคือ สาขาวิชาสังคมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9.67 สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.72 สาขาวิชาศิลปศึกษา คิดเป็นร้อยละ 6.39 สาขาวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 6.07 สาขาวิชาภาษาจีน และภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 5.74 ตามลำดับ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพบิดา มารดา รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพบิดา มารดา

อาชีพ	บิดา	ร้อยละ	มารดา	ร้อยละ
รับราชการ	76	12.46	65	10.66
เกษตรกรรม	156	25.57	139	22.79
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	38	6.23	39	6.39
ค้าขาย	62	10.17	88	14.43
รับจ้างทั่วไป / รับจ้างรายวัน	168	27.54	154	25.25
ธุรกิจส่วนตัว	46	7.54	41	6.72
ไม่ได้ทำงาน	33	5.41	56	9.18
เสียชีวิต	16	2.62	12	1.97
ไม่ทราบ	15	2.46	10	1.64
อื่นๆ ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก	-	-	6	0.98
รวม	610	100	610	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า อาชีพของบิดา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป / รับจ้างรายวัน คิดเป็นร้อยละ 27.54 รองลงมาคือ เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.57 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 12.46 ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 10.17 และ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 7.54 ตามลำดับ

อาชีพของมารดา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป / รับจ้างรายวัน คิดเป็นร้อยละ 25.25 รองลงมาคือ เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.79 ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.49 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 10.66 และ ไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 9.18 ตามลำดับ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจ รายได้
เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
500-2,500 บาท	80	13.11
2,501-5,000 บาท	151	24.75
5,001-7,500 บาท	116	19.02
7,501-12,000 บาท	203	33.28
อื่นๆ	60	9.84
รวม	610	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจ ได้รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ 7,501-12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.28 รองลงมาได้แก่ 2,501-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.75 5,001-7,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.02 ตามลำดับ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู รายละเอียดปรากฏดัง
ตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน	229	37.54
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	327	53.61
การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม	54	8.85
รวม	610	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล คิดเป็นร้อยละ 53.61 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 37.54 และ การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม คิดเป็นร้อยละ 8.85

ตอนที่ 2 ผลรูปแบบการเรียนรู้รายชื่อ จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ 6 รูปแบบ

การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ทั้ง 6 รูปแบบ ตามแนวคิดและทฤษฎีของ Grasha and Reichman ได้แก่

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ (Independent)
2. รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant)
3. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative)
4. รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา (Dependent)
5. รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน (Competitive)
6. รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participant)

ผลการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบปรากฏดังตารางที่ 4.6-4.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ (Independent)

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ฉันใช้เวลาศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง เป็นส่วนใหญ่	3.91	0.68	เห็นด้วยมาก
7. เมื่อฉันอ่านหนังสือเรียน ทำให้เกิดความเข้าใจ ความคิดของฉันมักจะสอดคล้องกับหลักการ แนวคิด ในหนังสือ	3.92	0.69	เห็นด้วยมาก
13. ฉันสามารถตัดสินใจเองได้ว่าเนื้อหาวิชาตอนใด สำคัญ	2.75	1.00	ปานกลาง
19. ฉันเชื่อมั่นในความสามารถของฉันในการเรียนรู้ สารสำคัญที่อาจารย์สอน	2.74	1.03	ปานกลาง
25. ฉันอ่านหรือศึกษาเนื้อหาامل่วงหน้าก่อนที่ อาจารย์จะอธิบายให้ฟังในชั้นเรียน	3.01	0.98	ปานกลาง
31. ฉันชอบที่จะศึกษาหรือทำรายงานด้วยตนเอง	3.47	0.98	ปานกลาง
37. ฉันทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง	4.28	0.70	เห็นด้วยมาก
43. ฉันต้องการเรียนเนื้อหาตามความสนใจของ ตนเอง	3.50	0.97	ปานกลาง
49. ถ้ามีประเด็นในบทเรียนที่ฉันสนใจ ฉันจะไป ค้นคว้าเพิ่มเติม	3.99	0.80	เห็นด้วยมาก
55. อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ สนใจศึกษาเอง	4.10	0.79	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	3.57	0.86	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีรูปแบบ การเรียนรู้แบบอิสระในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่พบว่าอยู่ในระดับมากและปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษา ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองมากที่สุด ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.70) อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้ นักศึกษาเลือกหัวข้อที่สนใจศึกษาเอง ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.79) ถ้ามีประเด็นในบทเรียนที่นักศึกษา สนใจ นักศึกษาจะไปค้นคว้าเพิ่มเติม ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.80) เมื่อนักศึกษาอ่านหนังสือเรียน ทำให้ เกิดความเข้าใจ ความคิดของนักศึกษามักจะสอดคล้องกับหลักการ แนวคิด ในหนังสือ ($\bar{x} = 3.92$,

S.D. = 0.69) นักศึกษาใช้เวลาศึกษาค้นคว้า เนื้อหาที่เรียนด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ (\bar{X} = 3.91, S.D. = 0.68) ส่วนระดับปานกลาง คือ นักศึกษาต้องการเรียนเนื้อหาตามความสนใจของตนเอง (\bar{X} = 3.50, S.D. = 0.97) นักศึกษาชอบที่จะศึกษาหรือทำรายงานด้วยตนเอง (\bar{X} = 3.47, S.D. = 0.98) นักศึกษาอ่านหรือศึกษาเนื้อหามาล่วงหน้าก่อนที่อาจารย์จะอธิบายให้ฟังในชั้นเรียน (\bar{X} = 3.01, S.D. = 0.98) นักศึกษาสามารถตัดสินใจเองได้ว่าเนื้อหาวิชาตอนใดสำคัญ (\bar{X} = 2.75, S.D. = 1.00) และ นักศึกษาเชื่อมั่นในความสามารถของฉันทในการเรียนรู้สาระสำคัญที่อาจารย์สอน (\bar{X} = 2.74, S.D. = 1.03)

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2. ในขณะที่อาจารย์สอน ฉันมักจะคิดเรื่องอื่นๆ โดยไม่สนใจเนื้อหาที่อาจารย์กำลังสอน	2.97	1.01	ปานกลาง
8. ฉันเข้าชั้นเรียนด้วยความรู้สึกถูกบังคับ	3.33	1.32	ปานกลาง
14. ฉันมักจะเข้าชั้นเรียนและสนใจในเนื้อหาที่อาจารย์สอนในบางครั้ง เฉพาะช่วงใกล้สอบ	3.05	1.22	ปานกลาง
20. ฉันเบื่อและไม่สนใจเนื้อหาสาระของวิชาที่เรียน	3.21	1.23	ปานกลาง
26. ฉันดีใจเมื่อทราบว่าอาจารย์ไม่มาสอนหรือมีการงดเรียนในบางชั่วโมง	2.85	1.07	ปานกลาง
32. ฉันเบื่อหน่ายกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน	3.08	1.12	ปานกลาง
38. ฉันมาเรียนเพียงเพื่อให้สอบผ่านหรือจบตามหลักสูตรเท่านั้น	3.19	1.28	ปานกลาง
44. ฉันพยายามไม่สบตาอาจารย์ เพราะกลัวว่าอาจารย์จะเรียกให้ตอบคำถาม	3.01	1.18	ปานกลาง
50. ฉันหลีกเลี่ยงที่จะสนใจเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ จากชั้นเรียน	3.20	1.21	ปานกลาง
56. ฉันหลีกเลี่ยงการทำแบบฝึกหัด ใบงาน โดยเลือกทำเฉพาะข้อที่ง่าย ๆ	3.12	1.25	ปานกลาง
ภาพรวม	3.10	1.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 1.19) โดยนักศึกษามีระดับเห็นด้วยระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษาเข้าชั้นเรียนด้วยความรู้สึกถูกบังคับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 1.32) นักศึกษาเบื่อและไม่สนใจเนื้อหาสาระของวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.23) นักศึกษาหลีกเลี่ยงที่จะสนใจเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ จากชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.21) นักศึกษามาเรียนเพียงเพื่อให้สอบผ่านหรือจบตามหลักสูตรเท่านั้น ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.28) นักศึกษาหลีกเลี่ยงการทำแบบฝึกหัด ใบงาน โดยเลือกทำเฉพาะข้อที่ง่าย ๆ ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 1.25) นักศึกษาเบื่อหน่ายกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ($\bar{X} =$

3.08, S.D. = 1.12) นักศึกษามักจะเข้าชั้นเรียนและสนใจในเนื้อหาที่อาจารย์สอนในบางครั้ง เฉพาะช่วงใกล้สอบ (\bar{X} = 3.05, S.D. = 1.22) นักศึกษาพยายามไม่สบตาอาจารย์ เพราะกลัวว่าอาจารย์จะเรียกให้ตอบคำถาม (\bar{X} = 3.01, S.D. = 1.18) ในขณะที่อาจารย์สอน นักศึกษามักจะคิดเรื่องอื่นๆ โดยไม่สนใจเนื้อหาที่อาจารย์กำลังสอน (\bar{X} = 2.97, S.D. = 1.01) และนักศึกษาดีใจเมื่อทราบว่าอาจารย์ไม่มาสอนหรือมีการงดเรียนในบางชั่วโมง (\bar{X} = 2.85, S.D. = 1.07)

ตารางที่ 4.8 แสดง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative)

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3. ฉันจะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ถ้าได้ปรึกษากับเพื่อนๆ	4.17	0.74	เห็นด้วยมาก
9. สิ่งสำคัญในการเรียนของฉันคือ การได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ แทนที่จะเก็บความคิดเห็นไว้คนเดียว	4.18	0.84	เห็นด้วยมาก
15. ฉันคิดว่าสิ่งที่สำคัญของการเรียนในชั้นคือ การเรียนรู้ที่จะเข้ากับเพื่อนๆ ได้	4.00	0.81	เห็นด้วยมาก
21. ฉันเตรียมตัวดูหนังสือสอบร่วมกับเพื่อนๆ	3.57	0.93	เห็นด้วยมาก
27. ฉันชอบที่จะรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ เพื่อทบทวนเนื้อหาในรายวิชาต่างๆ ล่วงหน้าก่อนการสอบ	3.74	0.95	เห็นด้วยมาก
33. ฉันรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ เมื่อมีประเด็นปัญหาต้องพิจารณาร่วมกัน	4.38	0.66	เห็นด้วยมาก
39. ฉันชอบพูดคุยกับเพื่อนๆ นอกชั้นเรียนเกี่ยวกับความคิดและประเด็นปัญหาที่ได้อภิปรายแล้วในชั้นเรียน	3.65	0.87	เห็นด้วยมาก
45. ฉันรู้สึกว่าคุณครูกับนักศึกษาควรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจนนักศึกษากล้าบอกความจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้	4.27	0.78	เห็นด้วยมาก
51. ฉันชอบเรียนเวลาที่อาจารย์ให้โอกาสอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	3.77	0.82	เห็นด้วยมาก
57. ฉันคิดว่าการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา	4.34	0.75	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	4.01	0.82	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.82) และนักศึกษามีระดับเห็นด้วยมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษารับฟังความคิดเห็น

ของเพื่อนๆ เมื่อมีประเด็นปัญหาต้องพิจารณาร่วมกันมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.66) นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.75) นักศึกษารู้สึกว่าอาจารย์กับนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจนนักศึกษากล้าบอกความจริงเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.78) สิ่งสำคัญในการเรียนของนักศึกษาคือการได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ แทนที่จะเก็บความคิดเห็นไว้คนเดียว ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.84) นักศึกษาจะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ถ้าได้ปรึกษากับเพื่อนๆ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.74) นักศึกษาคิดว่าสิ่งสำคัญของการเรียนในชั้นคือ การเรียนรู้ที่จะเข้ากับเพื่อนๆ ได้ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.81) นักศึกษาชอบเรียนเวลาที่อาจารย์ให้ออกาสอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม และมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.82) นักศึกษาชอบที่จะรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ เพื่อทบทวนเนื้อหาในรายวิชาต่างๆ ล่วงหน้าก่อนการสอบ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.95) นักศึกษาชอบพูดคุยกับเพื่อนๆ นอกชั้นเรียนเกี่ยวกับความคิดและประเด็นปัญหาที่ได้อภิปรายแล้วในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.87) และ นักศึกษาเตรียมตัวดูหนังสือสอบร่วมกับเพื่อนๆ ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.93)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา (Dependent)

ข้อความ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
4. ฉันคิดว่าความรู้ที่ได้จากอาจารย์ผู้สอน และในหนังสือเรียนเพียงพอแล้ว	3.15	0.99	ปานกลาง
10. ฉันยอมรับกฎเกณฑ์หรือรูปแบบการสอนที่อาจารย์กำหนดขึ้น	4.17	0.73	เห็นด้วยมาก
16. ฉันคิดว่าอาจารย์ควรชี้แจงให้ชัดเจนว่า อะไรเป็นสิ่งที่นักศึกษาจะต้องเรียน	2.76	1.30	ปานกลาง
22. ฉันรู้สึกว่าการอภิปรายของอาจารย์นั้นถูกต้อง	3.84	0.70	เห็นด้วยมาก
28. ฉันตั้งใจจะถามอาจารย์เกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ชัดเจนก่อนที่จะลงมือทำ	4.03	0.77	เห็นด้วยมาก
34. ฉันคิดว่าประเด็นเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอนมีความจำเป็นต้องติดตาม	4.22	0.72	เห็นด้วยมาก
40. ฉันคิดว่าการอภิปรายมากเกินไปในชั้นเรียน ทำให้อาจารย์ละเว้น (ขาด) การสอนเนื้อหาตามหลักสูตร	2.76	0.97	ปานกลาง
46. ฉันสนุกที่จะเรียน เมื่ออาจารย์จัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ	4.32	0.70	เห็นด้วยมาก
52. ฉันคิดว่าการเรียนจากตำราและการบรรยายของอาจารย์เพียงพอแล้ว	3.18	1.08	ปานกลาง
58. ฉันสามารถเรียนรู้สิ่งที่ยากและสำคัญได้โดยการทำตามคำแนะนำของอาจารย์	4.03	0.87	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	3.65	0.87	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.87) โดยนักศึกษามีระดับ เห็นด้วยมากและระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นักศึกษาสนุกที่จะเรียน เมื่ออาจารย์จัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบมากที่สุด ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.70) นักศึกษาคิดว่าประเด็นเนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอนมีความจำเป็นต้องติดตาม ($\bar{x} =$

4.22, S.D. = 0.72) นักศึกษายอมรับกฎเกณฑ์หรือรูปแบบการสอนที่อาจารย์กำหนดขึ้น (\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.73) นักศึกษาตั้งใจจะถามอาจารย์เกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ชัดเจนก่อนที่จะลงมือทำ (\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.77) นักศึกษาสามารถเรียนรู้สิ่งที่ยากและสำคัญได้โดยการทำตามคำแนะนำของอาจารย์ (\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.87) นักศึกษารู้สึกว่าข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือและจากการอภิปรายของอาจารย์นั้นถูกต้อง (\bar{X} = 3.84, S.D. = 0.70) ระดับปานกลาง คือ นักศึกษาคิดว่าการเรียนจากตำราและการบรรยายของอาจารย์เพียงพอแล้ว (\bar{X} = 3.18, S.D. = 0.70) นักศึกษาคิดว่าความรู้ที่ได้จากอาจารย์ผู้สอน และในหนังสือเรียนเพียงพอแล้ว (\bar{X} = 3.15, S.D. = 0.99) ฉันคิดว่าอาจารย์ควรชี้แจงให้ชัดเจนว่า อะไรเป็นสิ่งที่นักศึกษาจะต้องเรียน (\bar{X} = 2.76, S.D. = 1.30) และ ฉันคิดว่าการอภิปรายมากเกินไปในชั้นเรียน ทำให้อาจารย์ละเว้น (ขาด) การสอนเนื้อหาตามหลักสูตร (\bar{X} = 2.76, S.D. = 0.97)

ตารางที่ 4.10 แสดง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน (Competitive)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5. ฉันคิดว่าการเรียนให้ได้ดีนั้น จำเป็นต้อง กำหนดเวลาในการทำงานที่ชัดเจน	4.02	0.75	เห็นด้วยมาก
11. ฉันต้องแข่งขันกับเพื่อนเพื่อให้อาจารย์สนใจ	3.37	1.37	ปานกลาง
17. ในระหว่างการอภิปรายในชั้นเรียน ฉันต้องแข่งกับเพื่อนๆ เพื่อให้เพื่อนยอมรับความคิดเห็นของฉัน	3.21	1.21	ปานกลาง
23. ฉันพอใจเมื่อฉันสามารถตอบปัญหาหรือคำถามได้ก่อนเพื่อนในชั้นเรียน	2.74	1.08	ปานกลาง
29. ฉันชอบเล่นเกม แข่งขันกับเพื่อนๆ เมื่ออาจารย์มีรางวัลให้	2.64	1.13	ปานกลาง
35. ฉันพอใจเมื่อทราบว่าตนเองทำคะแนนได้ดีกว่าเพื่อนๆ	2.78	1.17	ปานกลาง
41. ฉันต้องเรียนแข่งกับเพื่อน เพื่อให้ได้คะแนนดี	3.19	1.25	ปานกลาง
47. ฉันต้องการรู้ว่าเพื่อนคนอื่นได้คะแนนอยู่ในระดับใด	2.86	1.17	ปานกลาง
53. ฉันพยายามที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีหรือเร็วกว่าเพื่อนๆ	2.81	1.03	ปานกลาง
59. ฉันชอบกิจกรรมการเรียนที่มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มหรือระหว่างบุคคลเพราะทำให้ตื่นเต้นดี	3.66	1.07	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	3.13	1.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 1.13) ส่วนใหญ่นักศึกษามีระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ระดับเห็นด้วยมาก ดังนี้ นักศึกษาคิดว่าการเรียนให้ได้ดีนั้น จำเป็นต้องกำหนดเวลาในการทำงานที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.75) นักศึกษาชอบกิจกรรมการเรียนที่มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มหรือระหว่างบุคคลเพราะทำให้ตื่นเต้นดี ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 1.07) ระดับปานกลาง คือ นักศึกษาต้องแข่งขันกับเพื่อนเพื่อให้อาจารย์สนใจ ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 1.37) ในระหว่างการอภิปรายในชั้นเรียน ฉันต้องแข่งกับเพื่อนๆ เพื่อให้เพื่อนยอมรับความคิดเห็นของฉัน ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.21) นักศึกษาต้องเรียนแข่งกับเพื่อน

เพื่อให้ได้คะแนนดี ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 1.25) นักศึกษาต้องการรู้ว่าเพื่อนคนอื่นได้คะแนนอยู่ในระดับใด ($\bar{x} = 2.86$, S.D. = 1.17) นักศึกษาพยายามที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ดีหรือเร็วกว่าเพื่อนๆ ($\bar{x} = 2.81$, S.D. = 1.03) นักศึกษาพอใจเมื่อทราบว่าตนเองทำคะแนนได้ดีกว่าเพื่อนๆ ($\bar{x} = 2.78$, S.D. = 1.17) นักศึกษาพอใจเมื่อฉันสามารถตอบปัญหาหรือคำถามได้ก่อนเพื่อนในชั้นเรียน ($\bar{x} = 2.74$, S.D. = 1.08) นักศึกษาชอบเล่นเกม แข่งขันกับเพื่อนๆ เมื่ออาจารย์มีรางวัลให้ ($\bar{x} = 2.64$, S.D. = 1.13)

ตารางที่ 4.11 แสดง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participant)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
6. ฉันพยายามเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	4.41	0.61	เห็นด้วยมาก
12. ฉันสนใจกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่	3.97	0.70	เห็นด้วยมาก
18. ฉันได้เรียนรู้ในชั้นเรียนมากกว่าการศึกษาด้วยตนเอง	3.65	0.83	เห็นด้วยมาก
24. ฉันเข้าชั้นเรียนเพราะต้องการจะเรียนรู้จากอาจารย์และเพื่อนๆ	3.46	1.10	ปานกลาง
30. ฉันสนุกและพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน	3.30	0.99	ปานกลาง
36. ฉันจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนที่จะทำสิ่งอื่นๆ ที่ตนสนใจ	3.90	0.83	เห็นด้วยมาก
42. ฉันคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ได้ผลคุ้มค่า	4.16	0.75	เห็นด้วยมาก
48. ฉันเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียนไม่ว่างานนั้นจะน่าสนใจหรือไม่ก็ตาม	3.72	0.98	เห็นด้วยมาก
54. ฉันยินดีทำงานในวิชาตามที่กำหนด แต่หากต้องทำงานเพิ่มควรได้คะแนนเพิ่ม	3.80	0.95	เห็นด้วยมาก
60. เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้ปฏิบัติฉันจะลงมือทำทันที	3.91	0.84	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	3.83	0.86	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.86) ส่วนใหญ่ นักศึกษามีระดับเห็นด้วยมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ระดับเห็นด้วยมาก คือ นักศึกษาพยายามเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.61) นักศึกษาคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ได้ผลคุ้มค่า ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.75) นักศึกษาสนใจกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.70) เมื่ออาจารย์

มอบหมายงานให้ปฏิบัตินักศึกษาจะลงมือทำทันที ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.84) นักศึกษาจะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนที่จะทำสิ่งอื่นๆ ที่ตนสนใจ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.83) นักศึกษายินดีทำงานในวิชาตามที่กำหนด แต่หากต้องทำงานเพิ่มควรได้คะแนนเพิ่ม ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.95) นักศึกษาเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียน ไม่ว่าจะงานนั้นจะน่าสนใจหรือไม่ก็ตาม ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.98) นักศึกษาได้เรียนรู้ในชั้นเรียนมากกว่าการศึกษาด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.83) ระดับปานกลาง คือ นักศึกษาเข้าชั้นเรียนเพราะต้องการจะเรียนรู้จากอาจารย์และเพื่อนๆ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 1.10) และ นักศึกษาสนุกและพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.99)

ตารางที่ 4.12 แสดง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้โดยภาพรวมทั้ง 6 รูปแบบ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ	3.57	0.86	เห็นด้วยมาก
2. รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง	3.10	1.19	ปานกลาง
3. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.01	0.82	เห็นด้วยมาก
4. รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา	3.65	0.87	เห็นด้วยมาก
5. รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน	3.13	1.13	ปานกลาง
6. รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม	3.83	0.86	เห็นด้วยมาก
รวม	3.55	0.96	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.12 สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.96) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ระดับเห็นด้วยมาก คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.82) รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.86) รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.87) รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.86) ระดับปานกลาง คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 1.13) และรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 1.1

ตารางที่ 4.13 แสดง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้โดยภาพรวมทั้ง 6 รูปแบบ จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	รูปแบบการเรียนรู้											
	แบบอิสระ		แบบหลีกเลี่ยง		แบบร่วมมือ		แบบพึ่งพา		แบบแข่งขัน		แบบมีส่วนร่วม	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
การศึกษาระดับมัธยม	3.70	0.89	2.89	1.22	3.92	0.83	3.87	0.85	3.38	1.10	3.84	0.87
การประถมศึกษา	3.49	0.80	3.27	1.25	4.12	0.77	3.63	0.83	3.13	1.09	3.84	0.86
เกษตรศาสตร์	3.62	0.92	2.79	1.27	3.80	0.92	3.67	0.93	3.20	1.11	3.82	0.89
คณิตศาสตร์	3.54	0.91	3.43	1.20	3.99	0.92	3.73	0.87	3.27	1.08	3.81	0.83
คอมพิวเตอร์ศึกษา	3.54	0.86	3.29	1.03	4.04	0.88	3.59	0.96	3.14	1.04	3.76	0.90
เคมี	3.72	0.82	3.40	1.19	4.20	0.76	3.76	0.86	3.26	1.17	3.93	0.84
ภาษาจีน	3.56	0.77	3.29	1.05	4.11	0.76	3.64	0.81	3.08	1.02	3.85	0.83
ชีววิทยา	3.55	0.83	3.04	1.17	4.04	0.72	3.57	0.83	2.95	1.08	3.79	0.83
ดนตรีศึกษา	3.55	0.75	2.79	0.93	4.00	0.72	3.38	0.76	2.94	0.92	3.81	0.67
ภาษาไทย	3.78	0.93	2.81	1.21	3.89	0.89	3.76	0.89	3.29	1.16	3.92	0.92
นาฏศิลป์	3.53	0.84	2.74	1.02	3.85	0.91	3.63	0.88	3.06	1.11	3.77	0.85
พลศึกษา	3.55	0.88	3.34	1.12	4.05	0.83	3.64	0.87	3.07	0.96	3.85	0.95
ฟิสิกส์	3.43	0.82	3.40	0.96	4.08	0.69	3.69	0.67	3.24	0.92	3.80	0.84
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	3.59	0.72	3.24	1.08	4.05	0.61	3.59	0.70	3.04	1.03	3.91	0.76
ศิลปศึกษา	3.46	0.81	3.34	1.13	4.02	0.78	3.53	0.80	3.03	1.07	3.82	0.81
สังคมศึกษา	3.61	0.88	2.66	1.28	3.92	0.89	3.68	0.91	3.17	1.16	3.77	0.92
ภาษาอังกฤษ	3.51	0.75	3.22	1.01	4.00	0.78	3.61	0.82	2.91	0.95	3.81	0.78
อุตสาหกรรมศิลป์	3.61	0.66	2.98	0.99	4.09	0.67	3.50	0.70	3.09	0.84	3.93	0.76

จากตารางที่ 4.13 รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ จำแนกตามสาขาวิชา และรูปแบบการเรียนรู้ 6 รูปแบบ พบว่า

นักศึกษาศาखाวิชาการศึกษาศาสตร์ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.83) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.85) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.87)

นักศึกษาศาखाการประถมศึกษา มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.77) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.86) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.83)

นักศึกษาศาखाวิชาเกษตรศาสตร์ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.89) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.92) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.93)

นักศึกษาศาखाวิชาคณิตศาสตร์ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.92) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.83) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.87)

นักศึกษาศาखाวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.88) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.90) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.96)

นักศึกษาศาखाวิชาเคมี มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.76) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.84) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.86)

นักศึกษาศาखाวิชาภาษาจีน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.76) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.83) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.81)

นักศึกษาศาखाวิชาชีววิทยา มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.72) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.83) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.83)

นักศึกษาศาखाวิชาดนตรีศึกษา มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.72) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.67) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.75)

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.92) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.89) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.93)

นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.91) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.85) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.88)

นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.83) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.95) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.87)

นักศึกษาสาขาวิชาฟิสิกส์ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.69) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.67)

นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.61) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.76) และ ลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.72) และ รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.70)

นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.78) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.81) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.80)

นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.78) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.92) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.91)

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.78) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.78) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.82)

นักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมากที่สุด ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.67) ลำดับที่ 2 รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.76) และ ลำดับที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.66)

จะเห็นได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาในทุกสาขาวิชาจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับลักษณะของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยรวมดังกล่าว ยกเว้นเฉพาะนักศึกษาใน 2 สาขาวิชา เกษตรศาสตร์ และ สาขาวิชาภาษาไทย ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากกว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสาขาวิชาที่รูปแบบการเรียนรู้ 6 รูปแบบ ตามแนวคิดของ Anthony F. Grasha and Sheryl Reichman

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ 6 แบบ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ปรากฏดังตารางที่ 4.14-4.19 ตามลำดับ

สาขาวิชา รูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ สมมุติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7 = \mu_8 = \mu_9 = \mu_{10} = \mu_{11} = \mu_{12} = \mu_{13} = \mu_{14} = \mu_{15} = \mu_{16} = \mu_{17} = \mu_{18}$ สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระไม่แตกต่างกัน

$H_0: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5 \neq \mu_6 \neq \mu_7 \neq \mu_8 \neq \mu_9 \neq \mu_{10} \neq \mu_{11} \neq \mu_{12} \neq \mu_{13} \neq \mu_{14} \neq \mu_{15} \neq \mu_{16} \neq \mu_{17} \neq \mu_{18}$ สาขาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระจำแนกตามสาขาวิชา

รูปแบบการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แบบอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	3	.356	.095	.302	.827
	ภายในกลุ่ม	607	90.423	.301		
รวม		610	90.779			

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระ พบว่า สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระไม่แตกต่างกัน

สาขาวิชา รูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง สมมุติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7 = \mu_8 = \mu_9 = \mu_{10} = \mu_{11} = \mu_{12} = \mu_{13} = \mu_{14} = \mu_{15} = \mu_{16} = \mu_{17} = \mu_{18}$ สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง ไม่แตกต่างกัน

$H_0: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5 \neq \mu_6 \neq \mu_7 \neq \mu_8 \neq \mu_9 \neq \mu_{10} \neq \mu_{11} \neq \mu_{12} \neq \mu_{13} \neq \mu_{14} \neq \mu_{15} \neq \mu_{16} \neq \mu_{17} \neq \mu_{18}$ สาขาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง แตกต่าง
กัน

ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงจำแนกตาม
สาขาวิชา

รูปแบบการ เรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แบบหลีกเลี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	3	.287	.090	.302	.834
	ภายในกลุ่ม	607	118.955	.305		
	รวม	610	119.242			

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงพบว่า สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงไม่แตกต่างกัน

สาขาวิชา รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สมมุติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7 = \mu_8 = \mu_9 = \mu_{10} = \mu_{11} = \mu_{12} = \mu_{13} = \mu_{14} = \mu_{15} = \mu_{16} = \mu_{17} = \mu_{18}$ สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่แตกต่างกัน

$H_0: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5 \neq \mu_6 \neq \mu_7 \neq \mu_8 \neq \mu_9 \neq \mu_{10} \neq \mu_{11} \neq \mu_{12} \neq \mu_{13} \neq \mu_{14} \neq \mu_{15} \neq \mu_{16} \neq \mu_{17} \neq \mu_{18}$ สาขาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แตกต่างกันไป

ตารางที่ 4.16 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือจำแนกตาม

สาขาวิชา						
รูปแบบการ เรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แบบร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	3	.913	.289	.302	.834
	ภายในกลุ่ม	607	78.751	.187		
	รวม	610	79.664			

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่แตกต่างกัน

สาขาวิชา รูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพาส สมมุติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7 = \mu_8 = \mu_9 = \mu_{10} = \mu_{11} = \mu_{12} = \mu_{13} = \mu_{14} = \mu_{15} = \mu_{16} = \mu_{17} = \mu_{18}$ สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพาส ไม่แตกต่างกัน

$H_0: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5 \neq \mu_6 \neq \mu_7 \neq \mu_8 \neq \mu_9 \neq \mu_{10} \neq \mu_{11} \neq \mu_{12} \neq \mu_{13} \neq \mu_{14} \neq \mu_{15} \neq \mu_{16} \neq \mu_{17} \neq \mu_{18}$ สาขาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพาส แตกต่างกันไป

ตารางที่ 4.17 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพาส จำแนกตามสาขาวิชา

รูปแบบการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แบบฟังพาส	ระหว่างกลุ่ม	3	.936	.323	1.561	.189
	ภายในกลุ่ม	607	77.201	.182		
	รวม	610	78.137			

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพาส พบว่า สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพาสไม่แตกต่างกัน

สาขาวิชา รูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7 = \mu_8 = \mu_9 = \mu_{10} = \mu_{11} = \mu_{12} = \mu_{13} = \mu_{14} = \mu_{15} = \mu_{16} = \mu_{17} = \mu_{18}$ สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน ไม่แตกต่างกัน

$H_0: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5 \neq \mu_6 \neq \mu_7 \neq \mu_8 \neq \mu_9 \neq \mu_{10} \neq \mu_{11} \neq \mu_{12} \neq \mu_{13} \neq \mu_{14} \neq \mu_{15} \neq \mu_{16} \neq \mu_{17} \neq \mu_{18}$ สาขาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน จำแนกตาม

สาขาวิชา						
รูปแบบการ เรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แบบแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	3	.691	.365	1.201	.166
	ภายในกลุ่ม	607	98.355	.161		
	รวม	610	99.046			

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน พบว่า สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันไม่แตกต่างกัน

สาขาวิชา รูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สมมุติฐานทางสถิติ

$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7 = \mu_8 = \mu_9 = \mu_{10} = \mu_{11} = \mu_{12} = \mu_{13} = \mu_{14} = \mu_{15} = \mu_{16} = \mu_{17} = \mu_{18}$ สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน

$H_0: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5 \neq \mu_6 \neq \mu_7 \neq \mu_8 \neq \mu_9 \neq \mu_{10} \neq \mu_{11} \neq \mu_{12} \neq \mu_{13} \neq \mu_{14} \neq \mu_{15} \neq \mu_{16} \neq \mu_{17} \neq \mu_{18}$ สาขาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม แตกต่าง
กัน

ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จำแนกตาม
สาขาวิชา

รูปแบบการ เรียนรู้	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
แบบมีส่วน ร่วม	ระหว่างกลุ่ม	3	.903	.308	1.072	.367
	ภายในกลุ่ม	607	109.442	.283		
	รวม	610	110.345			

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
พบว่า สาขาวิชาต่างๆ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน